

Nr 561

Av herr **Norling** och herr **Persson, Helmer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om erkända arbetslöshetskassor m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 144 föreslås en ny förordning för erkända arbetslöshetskassor. Den innefattar bl. a. en utvidgning av arbetslöshetskassornas verksamhetsområde, en förändring av den maximala försäkringstiden m. fl. ändringar som ur arbetslöshetsförsäkringssynpunkt får betraktas som ett framsteg. På en punkt har likväl den ändrade förordningen en annan karaktär och det gäller ålderspensionärernas ställning inom kassarörelsen. För närvarande har arbetsför pensionär samma rättigheter och förmåner som övriga medlemmar av arbetslöshetskassa och endast två kassor har använt sin självbestämmanderätt i behörighetsfrågan och beslutat att ålderspensionär skall upphöra vara kassamedlem vid viss ålder.

Departementschefen anför i sitt yttrande, att behörigheten för ålderspensionär att vara kassamedlem är ett komplicerat problem, då man inte kan avgöra om en person som är över 67 år är fullt arbetsför.

För vår del förutsätter vi, att en arbetsgivare inte anställer eller behåller en sådan arbetare eller tjänsteman i sin tjänst och till honom utbetalar avtalsenlig eller fullgod lön om han inte anses vara fullt arbetsför. I många fall betraktar arbetsgivaren den överåriga arbetskraften som mycket värdefull på grund av den långa erfarenheten och kunnigheten inom sitt fack. Att under sådana förhållanden vid ofrivillig arbetslöshet undantaga ålderspensionären från att erhålla dagersättning på samma sätt som övriga kassamedlemmar är en ringaktning av den äldre arbetskraften.

Departementschefen föreslår således att understödsrätten nedsättes till 78 dagar eller halva den tid som gäller för övriga kassamedlemmar. Kassen äger dock rätt att själv besluta om längre understödstitid men erhåller inte statsbidrag utöver 78 dagar. Detta kan befaras innebära att ingen kassa kommer att lämna ersättning utöver 78 dagar. Förutom denna skärpning av bestämmelserna för ålderspensionären, föreslås ytterligare en skärpning vid inträffad sjukdom. En ålderspensionär får sålunda inte tillgodoräkna sig sjukdomstid på samma sätt som övriga medlemmar utan sjukdomstiden för denne skall inräknas i 12-månadersperioden.

Denna föreslagna ändring har också av fler remissinstanser betraktats som obefogad och stötande. För vår del anser vi, att denna särställning vid sjukdom är kränkande för folkpensionärer och kommer vi av denna anled-

ning att yrka på ett borttagande av denna bestämmelse. Samma gäller också bestämmelsen om att understödstiden för folkpensionärer skall sänkas från 156 dagar till 78.

Med hänvisning till vad vi sålunda framhållit hemställas,
om följande ändringar i förslag till

Förordning
om erkända arbetslöshetskassor

Kap. II
om stadgarnas innehåll
Villkor för rätt till ersättning

23 §.

2 mom. Ersättning må — — — — om moderskapshjälp.

I den i första stycket angivna perioden av tolv månader skall icke inräknas tid, under vilken medlem på grund av styrkt sjukdom varit förhindrad att åtaga sig arbete.

Därest tillsynsmyndigheten — — — — av det senare försäkringsåret.

Ersättningstiden

31 §.

1 mom. Medlem må icke uppbära daghjälp — — — — under varje sådant år.

I annat fall än som avses i 35 § skall den tid, för vilken daghjälp under ett försäkringsår längst må utgå, utgöra minst 120 dagar.

2 mom. Har överenskommelse träffats — — — — som medgivandet gäller.

Stockholm den 17 april 1956

Anton Norling

Helmer Persson